

1. Ramban to Bereishit 19:8

מפני שהיו חפצים ואומרים לעשות נבלה כאנשי סדום, ראו השבטים לעשות סייג לתורה שלא יעשה ולא יאמר כן בישראל, כמו שאמרו "ונבערה רעה מישראל" (שם). וזה הדין הוא ממה שאמרו רבותינו (סנהדרין מו א) בית דין מכין ועונשין שלא מן התורה ולא לעבור על דברי תורה אלא לעשות סייג לתורה... ולפי דעתי שזה ענשם של ישראל להנגף בתחילה, מפני שלא היתה המלחמה נעשית מן הדין, והגדר עצמו על שבט בנימין היה מוטל לעשותו, ולא עליהם, שמצוה על השבט לדון את שבטו (ספרי קמד):

2. Abarbanel's four objections (20:27-28)

- They were right!
- Why lose twice?
- Why win the third time?
- Then re-litigate the end of Yehoshua and the monument of the 2.5 tribes!

3. Abarbanel to Shoftim 20:13

והנה זכר שבני בנימן חרה אפם לפי שלא שלחו אליהם בני ישראל מתחלה ועשו הסכמה שלא מדעתם.

It mentioned that Binyamin were angry because Israel had not first sent to them, and had decided without them.

4. Prof. Yechezkel Kaufmann, Shoftim 20:13

הרגש השבטי גבר על ההכרה המוסרית.

The tribal instinct overpowered moral judgment.

5. Tosafot to Shevuot 8a

ו"מאשר חטא על הנפש" הוי לרבנן לשון חסרון כמו (מלכים א א) והייתי אני ובני שלמה חטאים וכמו (שופטים כ) אל השערה ולא יחטיא And "because he *chata* against the *nefesh*", per the Sages, is an expression of deficiency, like "I and my son Shlomo would be *chataim*" and Shoftim 20:16.

6. Malbim to Shoftim 20:17

והי' מספרם גם עתה ד' מאות [אלף], מודיע שקיימו דבריהם ולא סר אחד מהם לביתו, ולא שבו כל הירא ורך הלבב ודומיהם, כי הלכו כלם: Their number was now 400,000 – informing us that they maintained their word, and not one of them left for home, and the fearful and soft-hearted and the like did not retreat, for all of them went.

7. Radak to Shoftim 20:26

הנראה בעיני כי על שילה אמר כי שם היה הארון... ויתכן לפרש גם כן שהביאו הארון לבית אל כי בית אל סמוך לשילה הוא... והביאוהו שם להתפלל שם ויענם הא-ל יתעלה בזכות יעקב שבירך אותו אלקים שם, ונולד באותו פרק בנימן. אלא שאין משמעות הפסוק שהביאו הארון שם אז, כי הפסוק אומר "ושם ארון ברית וכו'..."

It appears to me that it was referring to Shiloh, for the Ark was there... And one could explain as well that they brought the Ark to Beit El, for Beit El was near Shiloh... And they brought it there to pray there, and Gd would answer them in the merit of Yaakov, whom Gd blessed there, and at that time Binyamin was born. But the text does not sound like they brought the Ark there at that time, for the text says, "And the Ark of the Covenant was there, etc."

8. Inquiring of Gd Shemuel I 14:37, 22:10, 23:2, 28:6, 30:8; Shemuel II 2:1, 5:19, 5:23

9. Talmud, Yoma 73b

למה נקרא שמן "אורים ותומים"? "אורים" שמאירין את דבריהן, 'תומים' שמשלימין [כלו' מקיימין] את דבריהן... כל כהן שאינו מדבר ברוח הקודש ושכינה שורה עליו אין שואלין בו שהרי שאל צדוק ועלתה לו אביתר ולא עלתה לו...

Why are they called *urim v'tummim*? *Urim* [lights] for they illuminate their words. *Tummim* [whole] for they make their words whole [fulfill them]... If a kohen does not speak with Divine inspiration, and the Shechinah is not manifest upon him, they do not ask of it, for Tzadok asked and it worked for him, and Evyatar asked and it did not work for him...

10. Malbim to Shoftim 20:18

ולא שאלו אם יעלו למלחמה, ולא אם יצליחו במלחמתם, כי בטחו על גבורתם ועל זרועם זרוע בשר.

And they did not ask whether to wage war, or whether they would succeed in their war, for they trusted their might and their arm of flesh.

11. Radak to Shoftim 20:15

אי אפשר שלא מתו במלחמות ההם מבנימין והכתוב לא מנה אלא המתים בהנגף בנימין לפני ישראל.

It is impossible that Binyamin did not have casualties in those wars; the text only counted those who died when Binyamin was struck before Israel.

12. Abarbanel to Shoftim 20:23

וקראוהו "אחי" להודיע שלא היה בלבם עמהם איבה ושנאה על המתים במלחמה...

He called him "my brother" to declare that they did not harbour enmity or hatred for them in their hearts over the casualties of the war...

13. Talmud, Sanhedrin 103b

בקשו מלאכי השרת לדוחפו אמר להן הקב"ה הניחו לו שפתו מצויה לעוברי דרכים ועל דבר זה נענשו אנשי פלגש בגבעה אמר להן הקב"ה בכבודי לא מחיתם על כבודו של בשר ודם מחיתם.

The ministering malachim wanted to reject [Michah]; Gd said to them, "Leave him be, for his bread is available for passersby." And for this the people of Pilegesh b'Givah were punished; Gd said to them, "You didn't protest for My honour, and you protest for the honour of flesh and blood!"

14. Responsa of Rabbi Avraham son of the Rambam, #31

ומה שאמר "עלו אליו" אין כלול בו שהם ינצחו עליהם. ובא בקבלה שאחרי שהם נלחמו בבני דן ומחו את זכר פסל מיכה וצמו ובכו ועשו תשובה הובטח להם הנצחון...

Saying "Ascend upon him" did not include that they would defeat them. And the tradition is that after they fought Dan and erased the memory of the idol of Michah, and they fasted and cried and repented, victory was promised for them...

15. Talmud, Yoma 73b (immediately after the passage above)

ואם תאמר בגבעת בנימין מפני מה לא השלימו, הם שלא ביחנו אם לנצח אם להנצח. ובאחרונה שביחנו, הסכימו, שנאמר [שופטים כ:כח].
And if you will ask: In Givah of Binyamin, why did the words not come true? They did not check whether they would defeat or be defeated. In the end they did check, and the words came true, as in [Shoftim 20:28].

16. Ramban to Bereishit 19:8

והנה שתי הכתות ראויות להענש, כי בנימין מרשיע שאינו חושש ליסר הרעים ולא לגעור בהם כלל, וישראל עושין מלחמה שלא מן הדין, וגם את פי ד' לא שאלו בזה... והנה הלך ד' עם שניהם בקרי והניחם למקרים. ובני בנימין היו גבורים, ועריהם בצורות, והשחיתו בישראל הבוטחים בזרוע בשר...

The two groups deserved punishment, for Binyamin was wicked in that they did not care to punish the wicked or to rebuke them at all, and Israel made war illegally and did not ask of Gd... And Gd acted with both with *keri*, leaving them to happenstance. And Binyamin were warriors, their cities well-defended, and they destroyed Israel who relied upon their arm of flesh...

17. Ramban to Bereishit 19:8

והקריבו עולות לכפר על הרהורי הלב אשר בטחו בזרועם והקריבו שלמים והם שלמי תודה כי ראו עצמם כאלו כולם פלטים מחרב בנימין, וזה משפט כל הנמלטים להקריב תודה...

And they brought burnt offerings to atone for their thoughts, trusting their arm, and they brought *shelamim*, *shelamim* of thanks, for they viewed themselves as though all of them had escaped the sword of Binyamin, and all who escape must bring a thanks-offering...

18. Abarbanel to Shoftim 20:26

והיו השלמים לעשות שלום בינם לאביהם שבשמים, לא לתודה על שנצלו מיד בני בנימין כדברי הרמב"ן, כי הרבה נזק קבלו מהם יותר מהראוי.

And they were *shelamim* to make *shalom* between themselves and their Father in Heaven, not as a thanks-offering as Ramban contended, for they received more harm than should have happened to them.